

Pentru o viață frumoasă, arzând în flacăra credinței și a iubirii

Sfântul Proroc Ilie

Cristesti1.mmb.ro

taranudanielkonstantin@gmail.com

facebook.com/Parohia „Sf. Ilie” Cristești Botoșani

Localitatea Cristești, județul Botoșani

1 Octombrie 2020

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 31 † ANUL II

**DUMINICĂ A DOVĂZECIȘIVNA DVPĂ
CINCIZECIME**

SINAXAR OCTOMBRIE ZILE 11 ȘI 14

leșit-a semănătorul să semene sămânța sa. Și semănând el, una a căzut lângă drum și a fost călcată cu picioarele și păsările cerului au mâncat-o. Și alta a căzut pe piatră, și, răsărind, s-a uscat, pentru că nu avea umezeală. Și alta a căzut pe piatră, și, răsărind, s-a uscat, pentru că nu avea umezeală. Și alta a căzut pe piatră, și, răsărind, s-a uscat, pentru că nu avea umezeală. Și alta a căzut între spini și spinii, crescând cu ea, au înăbușit-o. Și alta a căzut pe pământul cel bun și, crescând, a făcut rod însutit. Acestea zicând, striga: Cine are urechi de auzit să audă. (Luca 8, 5-8).

Prin spinii care înăbușă cuvântul adevărului dumnezeiesc, afară de bogăție, de desfătările și necazurile lumesti, trebuie să înțelegem în vremea de acum și felurile învățături mincinoase, răspândite de învățați, care au pierdut adevărul și s-au abătut de pe calea lui. Asemenea învățături sunt foarte răspândite la noi: unele se împotrivesc fâțiș și cu glas mare adevărului; altele o fac prin aluzii tainice, dar care pot fi înțelese de cei către care se îndreaptă, în fapt, ele lucrează precum o mireasmă amețitoare: pătrunzând pe nebăgare de seamă, întunecă mintea și o fac să-și piardă conștiința limpede a celor ce o înconjoară. Cel ce s-a procopsit cu această miasmă începe să aiureze ca un lunatic, fiindcă toate i se înfățișează cu totul altfel decât sunt de fapt și de cum se înfățișează ele celui cu mintea sănătoasă, întâlnind un astfel de om, veți vedea că la el a pierit nu numai adevărul, ci însuși simțul adevărului s-a stins și minciuna s-a sălășluit în toată alcătuirea minții lui. Dar ce e de făcut? Nu trebuie să ascuți și să citești aiurelile lor; iar dacă le auzi ori le citești fără să vrei, scoate-ți-le din cap, iar dacă nu, să le cerni prin sita gândirii sănătoase creștinești și totul se va risipi ca fumul. (Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*, Sophia 1999, Buc.).

Sfântul Teofan a fost așezat Mitropolit al Bisericii din Niceea după ce s-a întors din surghiun, fiind hirotonit de patriarhul Metodie, care a surpat eresul luptătorilor de icoane. Duminica după 11 zile ale acestei luni, se face pomenirea **Sfinților și fericitilor Părinți de la Niceea**, care a doua oară s-au adunat în acest oraș în zilele iubitorilor de Hristos împreună Constantin și Irina, împotriva celor ce pagânește și fără învățătură și fără socoteala făceau Biserica lui Dumnezeu a sluji idolilor și aruncau cinstitele și sfintele icoane. Sfântul si a toata lumea al șaptelea Sinod, s-a ținut la Niceea, a doua oară, în zilele împăratului Constantin și ale Irinei maicii sale; în ale lui Adrian papa Romei și Tarasie al Constantinopolului; Politian al Alexandriei, Teodoret al Antiohiei și Ilie al Ierusalimului. Erau Sfinții Părinți, ce se adunaseră acolo, trei sute șazeci și cinci; care s-au strâns împotriva luptătorilor icoanelor și au anatemitat cu scrisoare anume tot eresul și pe căpeteniile eresurilor, apoi pe toți luptătorii împotriva icoanelor, poruncind și întărind cu scrisoare, cum că cel ce nu va cinsti sfintele icoane, este străin de dreapta credință. Au dogmatisit că cinstea icoanei se ridică la chipul cel dintâi; și cum că cel ce cinstește icoana, cinstește pe însuși cel ce este înfățișat în aceasta. Și așa rânduind și întărind dreapta credința, s-a dus fiecare la scaunul sau.

Sfânta Cuvioasă Parascheva s-a născut în satul Epivata din Tracia, nu departe de Constantinopol, și a trăit în prima jumătate a secolului al 11-lea. A fost crescută de părinți în frică de Dumnezeu și în deprinderea faptelor bune creștinești, dar mai ales în deprinderea rugăciunii, a postului și a milosteniei. Mergând la Ierusalim să se închine Sfintelor Locuri ale Pătimirilor Domnului a trecut prin pustia Iordanului și aflând o mănăstire de fecioare a intrat într-înșea pentru a aduce laude lui Dumnezeu. După mulți ani petrecuți în acea mănăstire, pe când avea 25 de ani, s-a întors în patria sa unde a mai trăit încă doi ani în post și rugăciune, apoi și-a dat obștescul sfârșit. În anul 1235, moaștele sfintei au fost luate de împăratul Ioan Asan al II-lea, al românilor și bulgarilor (1218-1241), și au fost așezate cu cinste la Târnovo. În 1396 au fost strămutate la Belgrad, apoi, în 1521, au fost aduse la Constantinopol. Voievodul Vasile Lupu (1634-1653) le-a adus din Constantinopol la Iași, în anul 1641, la Mănăstirea „Sfinții Trei Ierarhi”. Astăzi, moaștele Sfintei Parascheva se află în Catedrala Mitropolitană din Iași. (<https://ziarullumina.ro/teologiesispiritualitate/sinaxar/sfant-a-cuvioasa-parascheva-de-la-iasi-sfintii-mucenici-nazarie-ghervasie-protasie-si-chelsie-1-127087.html>).

Explicarea Dumnezeieștii Liturghii

BINECUVÂNTATĂ ESTE ÎMPĂRĂȚIA TATĂLUI ȘI A FIULUI ȘI A SFÂNTULUI DUH ...

Această prima rostire este o minune! Nu vă mirați! Este o minune! În același timp, este o mărturisire de credință și un adevăr al credinței noastre ortodoxe caracterizat prin trei elemente:

- Semnul Sfintei Cruci facut de preot cu Sfânta Evanghelie rostind: **Binecuvântată este ...**
- Afirmarea dogmei Sfintei Treimi
- Proclamarea faptului că Treimea lui Dumnezeu înseamnă Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh.

Primul: Odată cu formula **Binecuvântată este ...** se face cu Sfânta Evanghelie semnul Sfintei Cruci deasupra Sfintei Mese, în mod special, deasupra Sfântului Antimis, care este împăturit. Fără Sfântul Antimis nu se poate săvârși Sfânta Liturghie și, făcând parte din veșmintele sfinte, se sfințește la târnosirea bisericii. De obicei, în partea de sus se cos sfinte moaște, la fel cu cele care se pun la piciorul Sfintei Mese, la sfințire, La rostirea formulei toți pleacă adânc capetele și așteaptă să-i umbrească, precum norul luminos, binecuvântarea Sfintei Treimi.

Un preot spunea ca a văzut odată la bătrânul său din Sfântul Munte, că atunci când a ridicat Evanghelia să rostească: Binecuvântată este ...", fața lui a dobândit o frumusețe negraită, strălucitoare. Ochii lui clari și luminoși erau ca două mări nemărginite, albastre și fericite. Chipul și buzele lui se scaldau în lumina heruvimică.

Al doilea: Prin această formulă introductivă ni se descoperă dogma Sfintei Treimi și lucrarea iconomiei divine. Această lucrare care acoperă întreaga Sfântă Liturghie este comună celor trei Persoane ale Sfintei Treimi, al Caror principiu este monarhic, Unul. După Sfinții Părinți "Cuvântul S-a făcut Trup prin bunăvoința Tatălui și cu lucrarea Sfântului Duh". Aceasta expresie treimică o întâlnim mereu la Sfânta Liturghie:

• La toate ecfonisele, precum doxologia mică: **Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!; Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu esti și Ție Slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.**

• În formula Trisaghionului: **Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.**

• Când se cântă **Aliluia** întreit.

• La Imnul serafimic; **Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot. (Va urma).**

• La finalul tuturor rugăciunilor de la Sfânta

Liturghie și de la celelalte Taine

Neputând deci să-L facă să calce porunca iubirii de Dumnezeu, prin cele ce I le-a făgăduit, s-a străduit pe urmă, după ce a venit în lume, să-L facă să calce porunca iubirii de aproapele, prin toate câte a uneltit, lucrând prin nelegiuții Iudei. În acest scop, în vreme ce Acela învăța căile vieții și zugrăvea prin fapte chipul viețuirii cerești, vestea învierea morților și făgăduia viața veșnică și Împărăția Cerurilor celor ce cred, iar pe cei necredincioși îi înfricoșa cu pedeapsa veșnică și, spre întărirea spuselor Sale, arăta minunatele semne dumnezeiești, chemând mulțimile la credință, diavolul îndemna pe nelegiuții Farisei și Cărturari la feluritele mesteșugiri împotriva Lui, că neputând răbda încercările, cum credea el, să înceapă a urî pe cei ce-i întindeau viclenii și așa sa-și ajungă ticălosul scopul lui, făcându-L să calce porunca iubirii aproapelui.

† BIBLIA †

Să luăm aminte! Să citim Sfânta Scriptură!

Sfânta Scriptură a influențat profund lumea, fiind o neîntrecută carte de pietate, de îndrumare sufletească, de îndemn spre iubire de oameni și de Dumnezeu, spre agonisirea păcii interioare și a arvunei bucuriei veșnice.

Nici o vreme nu este piedică pentru citirea Scripturii sfinte. Sfântul Ioan le preciza tuturor că, „nici o vreme nu este piedică pentru citirea dumnezeieștilor Scripturi; acest lucru poate fi săvârșit nu numai acasă, ci și când mergem în piață, și când călătorim, și când ne aflăm în compania multora” (*Omilia la Facere, XXXV, II*). **Pregătirea pentru citirea Sfintei Scripturi.** Sfânta Scriptură, având origine divină, nu poate fi citită ca oricare altă carte. Ea impune o reculegere și o pregătire specială, atât trupească cât și sufletească. Sfântul Ioan insistă pe curățirea spirituală și menționează: „Nu putem să dobândim un câștig mare din lectura Sfintei Scripturi dacă nu ne-am curățit mai întâi sufletul” (*Omilia 1, 3 la Ioan*). În concepția patristică, de la cititorul Sfintei Scripturi se cer o seamă de virtuți pregătitoare: inima curată, conștiință trează, gând bun, liniștit, cinstit și drept, lipsă de prejudecăți, de viclenie și de ambiții deșarte. Inima curată și cugetul bun, împăcat cu Dumnezeu și cu semenii, străbate cerul și ridică sufletul la vederea lui Dumnezeu, suprema fericire creștină (Matei 5, 8). **Citirea Sfintei Scripturi** - În fiecare zi este bine să citim Cuvântul lui Dumnezeu.